

Sygn. akt: I C 1263/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Dalkowska
Protokolant:	Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko D. T. (1)

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. kosztami procesu obciąża powoda

Sygnatura akt: I C 1263/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko D. T. (1), domagając się od pozwanej zapłaty kwoty 10.000 zł wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że wierzytelność dochodzona przez niego wynika z braku zapłaty przez pozwaną należności z tytułu umowy o kredyt gotówkowy zawartej w dniu 27 lutego 2010 roku pomiędzy pozwaną a (...) Bank S.A. Pierwotna kwota kredytu wynosiła 129.618 zł. Z uwagi na naruszenie umowy przez pozwaną w części dotyczącej warunków spłaty umowa została wypowiedziana. W związku z tym na pozwanej ciąży obowiązek zwrotu pobranych środków pieniężnych. Z uwagi na brak spłaty należności wynikających z umowy poprzedni wierzyciel wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie po uzyskaniu klauzuli wykonalności wystąpił do komornika z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Prowadzone przez poprzedniego wierzyciela postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło jednak do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym. Wobec powyższego na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 7 maja 2015 roku powód nabył wierzytelność wobec pozwanej oraz prawo do naliczenia odsetek. W niniejszym postępowaniu powód dochodzi zapłaty części należności wynikającej z umowy nr NP\ (...). kwoty 10.000 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału. Powód przesłał pozwanej informację o zmianie wierzyciela oraz wezwał ją do dobrowolnej zapłaty całej należności w terminie 7 dni, licząc od dnia otrzymania listu. Powód podniósł, że wierzytelność dochodzona przez niego jest bezsporna, albowiem pozwany nie kwestionowała zasadności oraz wysokości wierzytelności.

(pozew k. 2-6)

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie składała wyjaśnień ustnie, nie stawiała też się na rozprawę ani też nie zażądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2009r. D. T. (2) zawarła z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr NP\ (...), na mocy której bank udzielił pozwanej pożyczki w wysokości 129.617,63 zł. Oprocentowanie nominalne pożyczki było stałe i wynosiło 11 % w stosunku rocznym. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty kredytu w 60 ratach. Zgodnie z umową w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności bank wezwie pożyczkobiorcę korespondencyjnie do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni w od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. W przypadku, gdy pożyczkobiorca nie ureguluje zaległości w powyższym terminie, bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia.

(dowód: umowa pożyczki z dnia 27 lutego 2009r. k. 56-61)

Na mocy umowy przelewu z dnia 7 maja 2015r. powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nabył od (...) Banku S.A. z siedzibą w W. pakiet wierzytelności wynikających z zaciągniętych i niespłaconych pożyczek, kredytów i kart kredytowych.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 7 maja 2015r. k. 17-20, oświadczenie z dnia 29 września 2015r. k. 23-24)

Pismem z dnia 28 maja 2015r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 99.257,57 zł w terminie do dnia 4 czerwca 2015r.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 33-34)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez stronę powodową odpisów dokumentów w postaci umowy pożyczki czy umowy cesji wierzytelności, które zostały poświadczane za zgodność z oryginałem przez fachowego pełnomocnika powoda – radcę prawnego i w związku z tym stanowią dokumenty prywatne w rozumieniu przepisu art. 245 k.p.c. Oceniając wiarygodność i moc dowodową przedstawionych dokumentów należy stwierdzić, iż nie ma żadnych podstaw, aby kwestionować autentyczność przedłożonych dokumentów, niemniej należy podkreślić, iż same w sobie dokumenty te nie stanowią wiarygodnego dowodu na istnienie wymagalnego roszczenia i jego wysokość. Przedłożona przez stronę powodową dokumentacja dowodzi bowiem jedynie, iż poprzednik prawny powoda zawarł z pozwaną umowę o określonej treści, lecz nie przedstawia okoliczności związanych z wykonywaniem umowy, o czym mowa szczegółowo poniżej. Żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie ma dokument w postaci postanowienia o nadaniu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności, gdyż nie wykazano, iż dokument ten ma jakikolwiek związek z przedmiotową umową (inne imię kredytobiorcy). Z kolei załącznik w postaci wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji nie został przez nikogo podpisany i w związku z tym nie wiadomo od kogo pochodzi. Jak natomiast wskazuje się w judykaturze dokumenty niepodpisane nie stanowią dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c. (por. wyrok SN z dnia 9 grudnia 1980 r., II URN 171/80, OSP 1981, z. 7, poz. 126). W związku z powyższym uznać należało, że przedmiotowe pismo stanowi jedynie wydruk komputerowy i jako takie nie może stanowić wiarygodnego dowodu na okoliczność wysokości roszczenia powoda.

Podkreślić należy, iż w niniejszej sprawie powód swoje roszczenia wywodził z umowy kredytowej zawartej przez pozwaną D. T. (1) z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. dniu 27 lutego 2009r., którą to wierzytelność nabył od pierwotnego wierzyciela na mocy umowy przelewu z dnia 7 maja 2015r. W tym stanie rzeczy podstawę prawną roszczenia powoda stanowiły przepisy art. 720 § 1 k.c. w zw. z art. 509 k.c. Zgodnie z treścią art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki

dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Natomiast, jak stanowi art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem powód nie wykazał, że przysługuje mu w stosunku do pozwanej wymagalna wierzytelność ani też nie udowodnił wysokości tej wierzytelności. Zgodnie zaś z art. 6 k.c. to na powodzie ciążył obowiązek wykazania okoliczności z których wywodził skutki prawne. Wskazać przy tym należy, iż pomimo tego, że pozwana nie zajęła żadnego stanowiska w sprawie nie oznacza to, iż powód nie jest zobowiązany do wykazania nabycia spornej wierzytelności na swoją rzecz oraz jej wysokości. Pierwszą okolicznością, która wzbudziła wątpliwości Sądu była wymagalność roszczenia. W świetle przedłożonego prawidłowo poświadczonego odpisu umowy pożyczki nie budzi wątpliwości, że pozwana D. T. (2) zawarła z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr NP\ (...), na mocy której bank udzielił pozwanej pożyczki w wysokości 129.617,63 zł, jednakże brak jest jakiegokolwiek dowodu na to, że wierzytelność ta stała się już wymagalna w całości. Na tę okoliczność powód nie złożył bowiem żadnych dowodów, choć w pozwie powołuje się na pismo zawierające oświadczenie pożyczkodawcy o wypowiedzeniu umowy. Zgodnie zaś z treścią § 2 pkt 11 umowy pożyczki w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności bank wezwie pożyczkobiorcę korespondencyjnie do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni w od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. W przypadku, gdy pożyczkobiorca nie ureguluje zaległości w powyższym terminie, bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia. Fakt wypowiedzenia umowy nie został przez powoda w jakikolwiek sposób udowodniony. Powód nie złożył bowiem ani odpisu wypowiedzenia ani też dowodu doręczenia tego pisma pozwanej. Strona powodowa przedłożyła co prawda odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni w przedmiocie nadania bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności do kwoty 388.852,89 zł, co miało dowodzić dochodzenia przez jego poprzednika prawnego całości kapitału i pośrednio dowodzić wypowiedzenia umowy, niemniej na podstawie treści tego orzeczenia nie można ustalić czy dotyczy ono w ogóle przedmiotowej umowy pożyczki. Po pierwsze, jako uczestnik postępowania została wymieniona D. T. (3), zaś stroną umowy pożyczki jest D. T. (2). Po drugie, wobec nieprzedstawienia bankowego tytułu egzekucyjnego nie sposób stwierdzić związku tego orzeczenia z umową pożyczki. W treści postanowienia nie wskazano ani numeru umowy pożyczki czy też daty zawarcia umowy. Skoro zatem strona powodowa nie wykazała wymagalności całości roszczenia z tytułu umowy pożyczki to nie można stwierdzić czy powód ma w ogólne prawo do domagania się od pozwanej całości kapitału pożyczki. Same okoliczności wskazane w pozwie dotyczące wymagalności roszczenia – wobec nieprzedłożenia jakichkolwiek dowodów na tę okoliczność – budzą poważne wątpliwości Sądu i nie wystarczają do wydania wyroku zaocznego.

Kolejną kwestią budzącą poważne wątpliwości Sądu jest wysokość roszczenia. W pozwie powód wyjaśnił, że dochodzi kwoty 10.000 zł z tytułu kapitału pożyczki (k. 4), jednak w dalszej części uzasadnienia pozwu podaje, że na dochodzoną kwotę składają się też odsetki naliczone na dzień poprzedzający złożenie pozwu (k. 4v). Wobec powyższej rozbieżności nie sposób ustalić jakie konkretnie należności składają się na dochodzoną kwotę. Nadto, w toku niniejszego postępowania strona powodowa nie przedstawiła żadnych wiarygodnych dowodów na okoliczność wysokości roszczenia. Z dokumentacji złożonej do akt sprawy nie wynika czy pożyczkobiorca spłacił jakiegokolwiek raty pożyczki, na poczet jakich należności zostały zaliczone ewentualne wpłaty dokonane przez pożyczkobiorcę i w konsekwencji jaka kwota pozostała do spłaty kapitału pożyczki. Ponadto, jeśli na kwotę stanowiącą wartość przedmiotu sporu składają się też skapitalizowane odsetki, co jak wskazano powyżej może wynikać z treści uzasadnienia, to powstaje pytanie za jaki okres te odsetki zostały wyliczone, od jakiej kwoty zostały wyliczone, jaka była stopa procentowa tych odsetek, czy są to odsetki kapitałowe czy też odsetki karne za opóźnienie. W pozwie powód powołuje się na dokument zatytułowany „wyliczenie odsetek”, jednakże nie złożył go do akt sprawy. Wobec przedstawionych powyżej wątpliwości, Sąd nie mógł przyjąć głośłownych twierdzeń powoda za wiarygodne.

Reasumując, należy stwierdzić, że materiał dowodowy, jakim Sąd dysponował w chwili zamknięcia rozprawy, nie pozwalał na weryfikację twierdzeń powoda zawartych w pozwie o zasadności i wysokości dochodzonych w sprawie roszczeń. Podkreślić przy tym należy, iż fundusz sekurytyzacyjny jako podmiot zajmujący się profesjonalnie obrotem wierzytelnościami i dochodzeniem roszczeń winien już w pierwszym piśmie procesowym podnieść wszystkie twierdzenia oraz dołączyć wszelkie dowody na ich poparcie. Skoro już w pozwie powód powoływał się na konkretne dokumenty jak np. wypowiedzenie umowy czy wyliczenie odsetek i wywodził z nich skutki prawne, to winien je bezwzględnie dołączyć do pozwu w formie przewidzianej przepisami Kodeksu postępowania cywilnego. Skoro zaś powód nie sprostął powyższym wymogom to należało powództwo oddalić na podstawie art. 6 k.c. w związku z art. 509 § 1 k.c. a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II. wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. obciążając nimi w całości powoda, jako stronę przegrywającą proces i uznając je jednocześnie